

Opinie

Tientonnens8

Bedrijfsreportage

Ter Beek, Muiden6

Fokstieren

Glenn-Ann Palermo15

Jerudo-Red19

New-Farm Britt Prince15

Van de Peul Kylian-Red19

Koefamilie

Caudumer Hinke's.....20

Onderweg met

Freek Lok.....17

Shows

Cremona 201016

Rubrieken

Middenfoto12

Wel of niet? Impuls!22

Plus en meer.....18

Tijd voor actie

Weet u het nog? Twintig jaar geleden was het Nederland die de allereerste winnende landengroep noteerde op de eerste Europese show. Jazeker, Europese exterieurwinst in 1990. Echter: die tijd ligt achter ons. Vandaag doet Nederland niet meer mee aan het Europa-evenement. Gekozen is voor een andere fokkerijkoers. Een prima en eerlijke koers: op levensproductie. Gunstig voor iedere melkveehouder. Jammer is derhalve het recente

persbericht, dat de Nederlandse levensproductie is gedaald. En dat voor het tweede jaar op rij. Juist dat laatste stemt onzeker. Want de vraag dringt zich op: toeval of trend? In twee jaar tijd liep de gemiddelde levensproductie van Nederlandse koeien terug van 2430 kg vet + eiwit naar 2399 kg. Dat is natuurlijk geen goed nieuws, want dit resultaat is niet in lijn met de nationale fokkoers.

Hoewel dit feit nog prematuur is – hopelijk zien we al het komende jaar een omslag – zet het toch aan het nadenken. Als, in plaats van exterieurglans, Nederland zich zou kunnen beroemen op duurzaamheidsglans, overtuigt dat. Maar de huidige cijfers bieden geen houvast. Voeg daar aan toe dat de top van de Nederlandse zwartbontlijst overwegend zoons van buitenlandse stievaarders zijn. En dat bij 's werelds meest gevraagde stievaarders zelden nog een Nederlandse vererfer genoemd wordt. Ja, dan volgt de vraag: waar ligt de actuele kracht van de Nederlandse fokkerij? Misschien luidt het antwoord: in de handel. Want de Nederlandse handelsfirma's blijven internationaal scoren. Absolute topstieren als Snowman, Mascol en Leko (Duitsland), Struik (Italië) en Duplex (Spanje) zijn allemaal verhandeld door Nederlandse fokkerijfirma's. Vandaar dat juist Hollandse handelsfirma's internationaal het meest gevraagd worden. Vaak met fokmateriaal dat op Nederlandse bodem geboren is.

Vele decennia lang kende Nederland een geweldige reputatie in de mondiale zwartbontfokkerij. Helaas wijst alles erop dat deze reputatie langzaam maar zeker aan het verbleken is. Verdwenen uit de top van de stierenklasseringen, verdwenen van het Europese exterieurfront. Langzaam maar zeker zal die dalende status geld gaan kosten. Veel geld. Is het geen tijd voor actie? Om de Nederlandse driekleur weer fors te laten wapperen in de internationale concurrentie? De vaderlandse handelsfirma's bewijzen het: de kwaliteit bevindt zich nog altijd op eigen grond.

Jan Bierma